

[Christmas Møller.]

ligheder med Hensyn til, at Værdier pantsættes, at Formueværdier kommer paa færre Hænder og ikke paa alles. Der er kun draget et enkelt Led, nemlig Jorden, ud, men Stillingen er den, at man i Virkeligheden giver fuldkommen Frihed til den Udnyttelse af andre, som man siger man vil bekæmpe. Det har jeg gerne villet fastslaa, og det mener jeg ogsaa, jeg har gjort her i Dag.

Anden Næstformand (Ulrich): Den ærede Forespørger har Ordet for en kort Bemærkning.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch her fremsatte med Hensyn til Afskaffelse af de arbejdsfrie Indkomster, kan kun glæde mig, bl. a. fordi det er en Bekræftelse paa den Paastand, jeg fremsatte om, at Socialdemokratiet havde opgivet Socialiseringen, det vil sige Fællesskabets Overtagelse af baade Jord og Bygninger o. s. v., for det er jo givet, at Bygninger, som den enkelte skaber ved sin Arbejdsindsats, har Fællesskabet ikke noget at gøre med at socialisere. Det eneste, man kan socialisere, er Grundrenten, og man kan oven i Købet gøre det paa den Maade, at man respekterer den private Ejendomsret til selve Jorden og blot inddrager Grundrenten til Fællesskabet. Men jeg maa forstaa det ærede Medlems Udtalelse saadan, at han i Virkeligheden var enig med mig, og det var jo ogsaa det, det ærede Medlem i Befipelse gik hen og gav Udtryk for, da han gav Tilslutning til Dagsordenen, hvilket han desværre bagefter rendte fra, men det betyder aabenbart ikke saa meget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller taler stadig, som om jeg kun har angrebet den Kapital, der er knyttet til Jordværdien, falsk Kapital, som det er, men jeg har ogsaa angrebet den Kapital, som er skabt i Ly af Toldbeskyttelse. Det er jo ikke saadan — og det viser Erfaringerne fra 1931 til 1936 —, at naar man toldbeskytter Industrien og giver den bedre Vilkaar, saa faar Arbejderne højere Løn. Arbejderne faar ikke højere Løn i den toldbeskyttede Industri, det har Socialdemokratiet fra gammel Tid været fuldt klar over, og det har De samvirkende Fagforbund givet Udtryk for, da de i 1901 og 1904 krævede fuld Frihandel. De har ikke altid været saa indskrænkede, som de er blevet i de senere Aar. Den-

gang var man godt klar over, hvem der tog Gevinsten. Jeg husker, jeg har siddet i Udvalg sammen med en fremtrædende Socialdemokrat, der klart sagde, at efter hans Opfattelse var det saadan, at Toldbeskyttelse betød en Udplyndring af den arbejdende Befolkning paa 100 Mill. Kr. om Aaret. Det var før Valutacentralen, før man gik ind i den nuværende Planøkonomi. Der er ingen Tvivl om, at det er blevet værre senere. Denne Udplyndring vender vi os mod, lige saa vel som vi vender os mod Jordværdiens Kapitalisering, Jordværdiens Overgang til Kapitalmagten, og lige saa vel som vi vender os mod, at det offentlige laver Gæld.

Men der var en Ting i det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser, som han gentagne Gange kredsede om: dette mærkelige, at hvis man gaar ind for Retsforbundets Tankegang, betyder det, at den Kapital, som den enkelte Mand skaber ved sin Arbejdsindsats, faar han Lov til at beholde, og det lod til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var ligefrem frygteligt berørt af, at den enkelte Borger skulde have Lov til at beholde den Kapital, han selv skabte. Jeg maatte forstaa det saaledes, at det ærede Medlem gik stærkt imod dette, at hvad en Mand i Kraft af sin Arbejdsindsats skabte, maatte han have Lov til at beholde uantastet af det offentlige. Jeg synes, det er saa ligetil, at det, som det offentlige skaber, skal det offentlige indkassere; det offentlige skal ikke have Lov til at forfalske Priserne og derigennem snyde Borgerne og skal ikke tillade nogen Borger at snyde andre. Men lige saa ligetil er det, at det, som den enkelte Borger fremskaffer, skal han have Lov til at beholde selv.

Det er det, der er udtrykt i den Dagsorden om Retfærdighed, jeg har stillet, det ligger i den, og det havde glædet mig, om det høje Folketing, som det saa ud til, vilde have vedtaget den enstemmigt, fordi man jo i Virkeligheden er enig i denne Betragtning, man er blot ikke selv klar over det; man tror, at man stadig har den Opfattelse, at man skal sørge for Særinteresser i Stedet for Retfærdighed.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: De Bemærkninger, jeg har henvendt til det ærede Medlem og hans Parti, gik ud paa, at samtidig med